

**[Elgaard.]**

ærede Præsidium, hver Gang Folketinget kaldes til Møde, vilde sørge for, at det saavidt muligt var en virkelig Arbejdsdagsorden, man stillede Tingets Medlemmer overfor, saa vilde man ogsaa derigennem være med til at præge Tingets Arbejde i gunstig Retning.

Det kan være meget nemt for de Medlemmer af det høje Ting, hvis Bopæl er umiddelbart op til Rigsdagens Sæde, i et kort Øjeblik at være her i Bygningen og saa drage hjem til deres igen. Men Flertallet af dette høje Tings Medlemmer er vel nok saa langt borte fra, at de er afskaaret fra at tage hjem, selv om Mødet kun varer 5 Minutter. Og selv om der i den sidste Tid kun har været grumme lidt Udvalgsarbejde, saa forlanger man af Tingets Medlemmer, at de værsgod skal ofre 23½ Time af Døgnet i Anledning af et Møde paa ½ Time.

Jeg vil altsaa gerne henstille til Udvalget for Forretningsordenen, at man i det Udkast til en ny Forretningsorden, som her foreligger, i hvert Fald foretager Ændringer paa et Par Omraader. Det første Omraade vedrører Finanslovdebatten; jeg haaber, at man dèr ikke vil fastholde den Begrænsning, der er foreslaaet. Det andet Omraade gælder Nedsættelsen af Taletiden til 10 Minutter. Det er for lidt, naar et menigt Medlem har en eller anden Sag at udtale sig om. Og endelig haaber jeg, at man i § 11 vil give de menige Medlemmer den samme Ret til at appellere til Formandens Dispensationsret med Hensyn til at faa Lov til at udtale sig om Sagen, som Ordførerne og Ministrene vil faa.

Det vilde dog være ganske urimeligt at klassificere Medlemmer paa den Maade, at de, der har Anciennet, og som derfor i mange Tilfælde faar betroet Ordførerskabet, kommer til at staa paa en Piedestal overfor alle de menige og overfor de nye Medlemmer, der kommer ind ved hvert Valg. Man kan ikke foretage denne Klassificering, og jeg advarer Folketingets Flertal imod at gaa med til at gennemføre en saadan Forretningsorden.

**Ole Bjørn Kraft:** Blandt de mange fortræffelige Ord, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Gaar fremsatte her i Tinget, er ogsaa et, som jeg tror, der er god

Grund til at hæfte sig ved. Det ærede Medlem pegede paa de smaa Tings Betydning, de tilsyneladende smaa Tings Evne til at vise, hvad der ligger bagved, til at kaste et Søgelys over en Situation.

Jeg tror, at det Forslag, vi her behandler, om en Ændring i Tingets Forretningsorden, har en Evne til at belyse den Situation, i hvilken vi befinder os, til at give Udtryk for den Mentalitet, som er herskende i Rigsdagen for Øjeblikket. Forslaget er det saavel ved det, det indeholder, som ved det, det mangler.

Hovedspørgsmaalet i dette Forslag er jo Spørgsmaalet om Indskrænkning af Taletiden. Jeg tror ikke, at der i dette høje Ting i Almindelighed vil være nogen, der vil gøre Indvending imod, at man søger at koncentrere Tingets Forhandlinger om anden Behandling af Forslagene, og at det derfor vil være rimeligt at søge en Begrænsning i Almindelighed saavel af Ordførelserne som af de menige Medlemmers Taler ved første Behandling. Derimod tror jeg, der er mange ikke blot indenfor mit Parti, men i Virkeligheden indenfor alle Partier, der vil være ivrige Modstandere af Forslaget, naar det gaar ud paa ikke blot at foretage denne Begrænsning ved første Behandling, men ogsaa at foretage Begrænsning ved anden Behandling og i første Række, naar det gaar ud paa at foretage en stærk Begrænsning ved Finanslovbehandlingen.

Jeg er ogsaa fuldkommen enig med min Modkandidat oppe fra Aarskredsen, det ærede Medlem Hr. Elgaard, naar han for et Øjeblik siden med saa megen Varme forfægtede de menige Medlemmers Taleret her i Tinget. Man skulde synes, at det i en demokratisk Forsamling som denne, ikke skulde være nødigt for noget Medlem at tage Ordet mod et Forslag, som tilsigtede at begrænse det menige, folkevalgte Medlems Taleret her i Tinget. Men det er karakteristisk for den Situation, i hvilken vi befinder os, det er belysende for det demokratiske Sind, som behersker dem, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa rigtigt kaldte Magthaverne her i Tinget.

Det er ikke første Gang, der har vist sig denne Tendens til Knægtning af det menige Medlems Taleret, til at gøre Forsøg paa at lade Behandlingen her i Tinget blive en ren Formalitet, en automatisk-